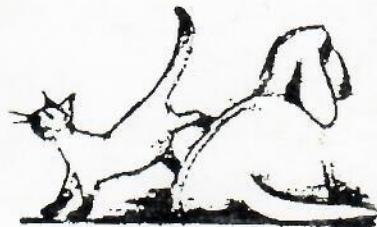

VETERINARSKI FAKULTET
VETERINARSKA KOMORA SRBIJE

**ZBORNIK
PLENARNIH REFERATA I
KRATKIH SADRŽAJA RADOVA**

**SIMPOZIJUMA
"MALE ŽIVOTINJE - ŽIVOT I ZDRAVLJE"
SA MEĐUNARODNIM UČEŠĆEM**

*Beograd, 23-26. maja 1996. godine
Hotel „Hyatt“*

AJDOVAC AUSTRIJA UZETA I TAKOŠTEH HUMAZOŠT DAVARE

Organizatori:

Veterinarski fakultet Univerziteta u Beogradu
Veterinarska komora Srbije - jugoslovensko
udruženje veterinar male prakse - (JUVMP)

Pokrovitelj:

Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede
Republike Srbije

U finansiranju Simpozijuma učestvuje Ministarstvo za nauku i
tehnologiju Republike Srbije

Sponzor:

„Rhone Merieux”, Francuska

Donator:

„Waltham”, Velika Britanija - „Effemax”, Austria

Simpozijum su finansijski pomogli: Veterinarske stanice Ćuprija, Jagodina, Kruševac,
i Senta; PP „Provet”, Beograd; PP „Veterinaria”, Valjevo; PP „Dog & Cat”, Zemun;
PP „Ferocoop”, Beograd; i PP „Starimpex”, Zemun

Redakcioni odbor:

Miodrag Lazarević (predsednik), Gordana Blitva, Petar Milosavljević, Vojislav Pavlović,
Todor Palić, Nikola Popović, Dragiša Trailović, Jugoslav Vasić, Milijana Vasiljevska

Urednik:

Miodrag Lazarević

Tehnički urednik:

Zdenka Plećaš

Lektor:

Ljubinka Turubatović

Izdavač:

Veterinarska komora Srbije, Bulevar JNA 18, Beograd

Tiraž:

200 primeraka

Štampa:

„Ars-graphic” Bulevar Revolucije 447ž, Beograd

SIMPOZIJUM
„MALE ŽIVOTI
SA MEDUNARODNIM

Beograd, 23 - 26
Hotel „Hyatt”

Organizatori:

Veterinarski fakultet
Veterinarska komora Srbije
- Jugoslovensko

Pokrovitelj:

Ministarstvo poštovanja

U finansiranju Srbije

Sponzor:

„Rhone Merieux”, Francuska

Donator:

„Waltham”, Velika Britanija

Simpozijum su finansijski pomogli: Veterinarske stanice Ćuprija, Jagodina, Kruševac,
i Senta; PP „Provet”, Beograd; PP „Veterinaria”, Valjevo; PP „Dog & Cat”, Zemun;
PP „Ferocoop”, Beograd; i PP „Starimpex”, Zemun

9.30 - 10.30

Organizacioni

Predsednik:

Potpredsednik:

Sekretar:

Jovanovich, publishers, pp. 309-310, 1989. - 3. Green A. R.: Hemostatic disorders: Coagulopathies and thrombotic disorders. In Ettinger S. J. (ed.): Textbook of veterinary internal medicine. Diseases of dog and cat, W. B. Saunders Co., pp. 2246-2279, Philadelphia, 1989. - 4. Jan N. C.: Qualitative and quantitative disorders of platelets. In Veterinary Hematology, Lea and Febiger, pp 466-484, Philadelphia, 1986.

* Mr Nenad Andrić, asistent, Miloš Čalić, dipl. veterinar, Katedra za bolesti kopitara, mesojeda, živine i divljači, Veterinarski fakultet, Beograd

21. TROVANJE PASA ANTIKOAGULANTNIM RODENTICIDIMA

*Radmila Resanović, P. Stepanović**

Nema sumnje da se trovanje pasa antikoagulantnim sredstvima nalazi na samom vrhu liste trovanja.

Od 1903. godine kada je otkriven kumarin pa do danas, sintetisan je čitav niz antikoagulanata. Najčešće su korišćeni dikumarol, varfarin, tomorin (antikoagulanti prve generacije) i difenakum, brodifakum, bromadiolon (antikoagulanti druge generacije).

Antikoagulantno delovanje dikumarinskih i indadionskih jedinjenja se zasniva na inhibisanju delovanja vitamina K.

Antihemoragično dejstvo vitamina K objašnjava se njegovim učestvovanjem u sintezi enzima prokonvertina u jetri, uz čiju se pomoć katalizuje jedna u nizu reakcija neophodnih za sintezu protrombina (faktor II), prokonvertina (faktor III), antihemofiličnog globulina B (faktor IX) i Stuart-Proverovog činioca (faktor X) [1].

Antikoagulanti se veoma lako apsorbuju u tankom crevu i u jetru dolaze vezani za albumine plazme. Još uvek nije u potpunosti razjašnjen mehanizam delovanja antikoagulantnih rodenticida, ali je sigurno da oni konkurišu vitaminu K u vezivanju sa receptorima na molekulima tzv. prethodnika činilaca koagulacije. Antikoagulantna jedinjenja imaju veći afinitet za te receptore od vitamina K, pa se na taj način sprečava završavanje sinteze faktora koagulacije. Novostvorena jedinjenja imaju antigene, ali nemaju biološke karakteristike normalnih II, VII, IX i X faktora [2].

Spektar kliničkih simptoma na koje se nailazi kod antikoagulantnih toksikoza pasa je veoma širok i zavisi od: vrste unesenog otrova, količine, kondicije psa u momentu trovanja itd.

Rodenticidi prve, a naročito druge generacije kao najvažniji neželjeni efekat daju krvarenja. Krvarenja u parenhimatoznim organima, okolnom tkivu ili telesnim šupljinama uzrokuju disfunkciju organa usled hipovolemije.

Akutna smrt, bez prethodnih simptoma bolesti može da usledi posle iznenadnog izliva krvi u mozak, perikardijalnu kesu ili grudnu duplju.

Otrovani psi pokazuju znake izrazite dispnoje koju prate akutna hipovolemijska i krvarenje, što ograničava respiratornu kompenzaciju.

Kod životinja koje su uncle manje količine otrova javlja se anemija, slabost, bledilo, hematemese, epistaksis i krvavi izmet. Veliki spoljni hematomi se najčešće javljaju na nogama, vratu i repu.

Kod hroničnih trovanja se zapažaju ikterus, konjunktivitis, nemogućnost akomodacije zenica, povraćanje, krvavi prolivi, narandžasta boja urina i veoma retko, nekroza kože. Za postavljanje dijagnoze trovanja pored iscrpnih anamneze i objektivne kliničke slike, neophodno je da se uradi i više laboratorijskih analiza. Merenje protrombinskog vremena može da se utvrdi primenom Quick metode; za određivanje broja trombocita postoje brzi orientacijski testovi po Brecker-Cronkitu ili Fatio metodama, kao i test za određivanje vremena krvarenja, metode Dukea i Ivyja [3].

U lečenju trovanja antikoagulantnim sredstvima su tri glavna prioriteta:

- Smanjiti hipovolemiju;
- Korigovati koagulopatiju;
- Svesti na najmanju moguću meru disfunkciju organa nastalu usled akumulacije ekstravaskularne krvi.

Za korekciju hipovolemijske disfunkcije primenjuje se transfuzija, ali vrlo oprezno. Može da se dâ puna sveža krv u količini od 20 ml/kg telesne mase, i to tako što se polovina dâ brzo, a ostatak kap po kap. Indikovana je i terapija kiseonikom.

Korekcija koagulopatije se postiže davanjem vitamina K₁ u dozi od 3 mg/kg telesne mase (i.m ili s.c), što predstavlja udarnu dozu, posle čega sledi dnevna parenteralna doza 1 mg/kg telesne mase tokom nedelju dana. Ako se radi o dugoživećim rodenticidima terapiju vitaminom K treba produžiti na 3-6 nedelja.

U nekomplikovanim slučajevima terapija vitaminom K daje brzo poboljšanje kako u kliničkim simptomima, tako i u laboratorijskim testovima u roku od 12 časova.

Hematomi i najveći broj hemoragijskih izliva kod rekonvalescentnih životinja najčešće se povlače bez dalje medicinske intervencije.

Literatura

1. Park B. K., Scott A. K., Wilson A. C. et al.: Plasma disposition of vitamin K₁ in relation to anticoagulant poisoning. Br. J. Clin Pharmacol. 18, 655, 1984.
2. Bell R. G., Caldwell P. T.: Mechanism of action of warfarin and metabolism of vitamin K. Biochemistry 11, 1959, 1973.
3. Stefanović S., Baklaia R.: Hemostaza i njeni poremećaji. Praxis Medica, Medicinska knjiga Beograd-Zagreb, 203, 1981.

* Radmila Resanović, asistent; Predrag Stepanović, asistent, Veterinarski fakultet, Beograd.